

Alkotmánybíróság

1015

Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/577-2/2876
Érkezett:	2016 MÁJ 19.
Példány:	2
Melléklet:	2x2 db
Kezelőiroda:	5

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED]
képviselőre jogosult:

[REDACTED] a következő

hiánypótlást

terjesztem elő a t. Alkotmánybíróság 2016. április 7-én kelt, részemre 2016. április 14-én kézbesített hiánypótló felhívásának eleget téve.

A 2016. március 8-án benyújtásra került és 2016. március 24-én érkeztetett alkotmányjogi panaszbeadványomban kifejtetteket mindenben fenntartva az alábbiakat adom elő.

Továbbra is kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla 22.Gf.40.105/2015/7. számon hozott ítéletét (a továbbiakban: Ítélet) mint alaptörvény-ellenes bírői döntést semmisítse meg.

Kérelmemnek az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelése kapcsán az alábbiakat hivatkozom.

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét összefoglalóan akként jelölöm meg, hogy a **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** rögzített tisztességes eljáráshoz való jog részeleme/részjogosítványa, a törvényes bíróhoz való jog sérelme következett be az OBH elnöki „felrendeléssel”, mivel olyan bírői testület került ügyemben ítélezői pozícióba, amely az alapügyben eljáró bírósággal azonos szinten működik, és amely sem hatáskörrel sem

illetékességgel nem rendelkezett volna ügyemre, ha az a jogszabályi előírások szerint került volna kijelölésre. Mivel azonban egy olyan elnöki döntés eredményezte, amely ellen jogorvoslással sem élhettem, nem tudtam fellépni érdemben a törvényes bíróhoz való jogom sérelme kapcsán, ebből kifolyólag az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében** rögzített jogorvoslathoz való jogom is csorbát szenvedett. **Ezen két, alaptörvényi jogot jelölöm meg,** mint a részvételemmel zajlott peres eljárás által korlátozott, mi több kiüresített alapjogot. Utalok ugyanakkor arra, hogy ahogy arra a t. Alkotmánybíróság is felhívta a figyelmemet, az Alaptörvény B) cikkében rögzített jogállamiság követelményét nem, mint alapjogot hívtam fel eredeti beadványomban, arra csupán annyiban tértem ki, hogy az igazságszolgáltatást övező garanciális elemek ilyen rendszerszintű semmibevétele végső soron annak sérelmére is vezethet. Ezt a megjegyzést nem tekintem úgy, mint megjelölt alapjogot, az már csak fogalmilag is kizárt lenne az Alaptörvény struktúrájából kiindulva is.

A bírói döntés alaptörvény-ellenességének okai kapcsán a már korábban kifejtetteket fenntartva előadom, hogy a döntés alaptörvény-ellenességének magva abban rejlik, hogy azt a törvényes bíróhoz való jog megsértésével kijelölt bírói fórum hozta, amely egy alaptörvény-ellenes jogszabályon alapuló kirendelő határozat nyomán eljáró, még csak nem is az eredeti hatáskörrel és illetékességgel rendelkező fórumnak tekinthető. Álláspontom szerint pedig egy a garanciális elveket semmibe vevő, a törvényes bíróhoz való jogot negligáló kijelölés nyomán eljáró fórum semmilyen döntése nem lehet alkotmányos. Jelen ügy tárgya, a döntés alaptörvény-ellenességének oka tehát – ahogy arra már az alapbeadványban is hivatkoztam – egy korábban már alaptörvény-ellenesnek nyilvánított ügyáthelyezés bűjtatott visszahozatala a magyar jogrendszerbe és ítélkezési gyakorlatba. Az Ítélet sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel azt arra törvény által fel nem hatalmazott bírói tanács hozta, az Indítványozó törvényes és pártatlan bíróhoz való jogának teljes kiüresítése mellett. Ismételten előrebocsátom, hogy a lenti érvelésből is kitűnően jelen ügy középpontjában a látszattal ellentétben nem egy bírói kirendelés, hanem egy annak álcázott, ügyáthelyezés által okozott alapjogsérelem áll.

A támadott bírói döntés miért és mennyiben sérti az Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogaimat kérdéskör **kellő kifejtése** kapcsán az alábbiakkal egészítem ki az alapbeadvány 6-15. oldaláig részletezett érvelésemet, amely kiterjedt a t. Alkotmánybíróság és a strasbourgi bíróság tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán kimunkált gyakorlatára és a gyakorlatban kiérlelt követelmények jelen ügyre való vonatkoztatására,

amelyből kitűnhet, hogy melyek azok a sérelmes pontok, amelyek nem felelnek meg egy olyan alapvető alkotmányos követelménynek, alapjognak, mint a törvényes bíróhoz való jog részjogosultságnak.

Az Alkotmánybíróság a 32/2002. (VII. 4.) számú határozatában összefoglalta a törvényes és pártatlan bíróság kritériumait. Ennek értelmében *az szerv minősül bíróságnak, amelyet (1) törvény hoz létre, (2) igazságszolgáltatási tevékenységet végez, amelynek keretében jogszabályokat alkalmaz, (3) eljárását törvény szabályozza, (4) a végrehajtó hatalomtól független, (5) eljárása nem titkos, (6) határozata kötelező érvényű.*

Ezen pontok közül a törvény által létrehozott bíróság követelménye jelen ügyben nem teljesült, hiszen az egy OBH elnöki „felrendelés” eredményeként került kijelölésre, így a törvényes bíróhoz való jog sérelme következett be.

Az Alkotmánybíróság azt is leszögezte, hogy *a „bíróság függetlenségének ereje” és a „tisztes eljárás fokozott garanciája” fejeződnek ki abban, hogy a – lelkiismeretüknek megfelelő – törvényes döntés meghozatalára feljogosított bírákból álló bírói tanács, mérlegelő tevékenységének eredményeképpen születik meg a döntés.* [20/2005. (V. 26.) AB határozat, ABH 2005, 202, 220.]

Jelen ügy bírái nem voltak feljogosítva törvényes döntés meghozatalára, mivel eljárásuk kezdettől fogva jogellenes volt, nélkülözve az alkotmányos felhatalmazást, a törvény általi kijelöltséget. Ez újfent a törvényes bíróhoz való jog sérelmére vezet meglátásom szerint.

Az Alkotmánybíróság a 993/B/2008. AB határozatában megállapította, hogy *„a törvényes bírótól való elvonás tilalma [...] – az önkényes ügyelosztási renddel szemben – az eljárás résztvevőit megillető biztosíték, aminek csak egyik eleme a Bszi. szabályaira épülő szolgálati beosztás szisztémája. Annak megítélésekor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba – többek között – az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagos megítélése nyilvánvalóan elvárható”.* {Idézi a 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [33]}

Jelen ügyben az eljárási szabályok a Fővárosi Ítéletábla hatáskörét és illetékességét jelöli ki, a táblán szolgálatban lévő bírákból alakult tanács kellett volna eljárjon. Ehelyett egy alsóbb szintű – megjegyzem az elsőfokú ítéletet hozó bíróságéval azonos – fórumról külső behatásra

felrendelt, arra törvény által nem jogosított tanács ítélkezett, amely tény ab ovo lehetetlenné teszi törvényes eljárás lefolytatását, törvényes ítélet meghozatalát és a törvényes bíróhoz való jog érvényesülését.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) számú határozatában rögzítette: *„törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bírói fórum (bíró) járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a Bszi. az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától [8. § (1) bekezdése]. A törvény által rendelt bíró pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. A törvényes bíró tehát: a törvényben előre meghatározott hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend szerint kijelölt bíró. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés]. Ebből következik, hogy a bíró és az ügy egymáshoz rendelése alkotmányosan csak előre meghatározott, általános szabályok alkalmazásával objektív alapokon történhet.” [32]*

Az idézett határozatban megjelölt követelmények, mint az előrelátható, objektív törvényhozói szabályozás, amely nem hagy teret a diszkréciónak jelen ügyben nem valósult meg. Az OBH elnök által kiadott határozat a bírák „kirendeléséről” nélkülöz minden előreláthatóságot, az objektivitása pedig már csak azért sem vizsgálható érdemben, mert az ügyteher mindig kiváló hivatkozási alapot nyújt arra, hogy az elmaradtabb bíróságokat a kar többi tagja „megsegítse”. Jelen ügyben ugyanakkor legalább az indokolást igényelt volna, hogy miként kerülhet egy teljes ítélőtáblai tanács megalakításra alsóbb fokon eljáró bírókból, és arról Indítványozót előzetesen értesíteni kellett volna. Ez sem történt meg, nem mintha ez a tájékoztatás befolyással bírna a törvényes bíróhoz való jog sérelmére, amely akkor is megvalósul, ha amúgy van róla jelzés.

Fenti érveket összevetve a már korábban benyújtott beadványban foglaltakkal álláspontom szerint kellően alátámasztást nyert a törvényes bíróhoz való jog, mint a tisztességes eljáráshoz való jog részelemének sérelme, amelyet egy olyan aktus eredményezett, amelyre sem ráhatásom, sem ellene fellépési lehetőségem nem volt.

Ezzel összefüggésben utalok arra, hogy ahogy azt az alapbeadványban is hivatkoztam, a törvényes bíróhoz való jogom sérelmét okozó OBH elnöki rendelkezés nyomán kirendelt és alaptörvény-ellenesen eljáró bírói testület „közreműködése” ellen semmilyen jogorvoslati lehetőség nem állt rendelkezésemre. Egyrészt magát az elnöki kirendelést megtámadni, annak közjogi elszeparáltsága miatt nem lehet. Másrészt a Pp.-ben biztosított, a törvényes bíróhoz való jogot sértő bíró/testület kizárására nyitva álló lehetőségek nem alkalmazhatóak jelen ügyben, mivel a bírói fórum „törvénytelenességét” nem az eljárás belső sajátosságai (objektív és szubjektív okok) eredményezik, hanem egy külső döntéshozatali mechanizmus, amely önkényes, indok nélküli és alaptörvény-ellenes helyzetet generál.

Végezetül jelzem, hogy jelen hiánypótlás mellékleteként – eleget téve a t. Alkotmánybíróság felhívásának – becsatolom a gazdasági társaság hatályos cégkivonatát (P/11. számon) és a képviselőre jogosult személy aláírási címpéldányát (P/12. számon).

Kérelem

Összegezve az alapbeadványban és jelen hiánypótlásban együtt részletesen kifejtett indokaimat, a megtámadott bírói ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, mert az ügyemben törvényi garanciákat sértve arra jogosultsággal nem rendelkező bírákból álló testület járt el, amelynek sem a szintje, sem az összeállítására irányuló eljárás nem felel meg a törvényi és alkotmányossági kritériumoknak. Ezáltal megvalósult törvényes bíróhoz való jogom kiüresítése, amely fórum *ab ovo* nem hozhat alaptörvény-konform ítéletet, ezért a bírói ítélet alaptörvény-ellenességét eredményezi.

A tény, hogy jogorvoslati lehetőségem nem volt annak érdekében, hogy ily módon direkt az alapjogomat korlátozó eljárás ellen fellépjek, így a törvényes bíróhoz való jog mellett a jogorvoslathoz való jogom sérelmére is vezetett a garanciális elemeket sértő elnöki döntés.

Tisztelt Alkotmánybíróság, az alapbeadványban és jelen hiánypótlásban részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy **a Fővárosi Ítéltábla 22.Gf.40.105/2015/7. számon hozott ítéletét, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést, amely sérti az Alaptörvény XVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, megsemmisíteni szíveskedjék.**

Végezetül, figyelemmel a t. Alkotmánybíróság hiánypótlásában foglaltakra nyilatkozom,
hogy **kérem adataim zártan kezelését.**

Budapest, 2016. május 13.

Tisztelettel,

